

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

SAKRALE SKATTER FRA KREML-MUSEENE I MOSKVA

En ekstraordinær utstilling av ikoner, skruder, nattverdutstyr og andre gjenstander av stor kunstnerisk og historisk verdi utstilles nå i Nasjonalgalleriet i Oslo (Universitetsgata 13)

◆
Utstillingen varer frem til 16. januar og er åpen hver dag unntatt mandag (på søndag til kl. 17).

◆
Det er en utstilling av særlig interesse for medlemmer av vår menighet, og det anbefales å benytte denne unike muligheten.

◆
En praktfull katalog er også tilgjengelig

Nº 4 2010

HErkebiskop Gabriel innvier ny kirke på hellige Trifon skita i Hurdal (over), ...og vigslar ny diakon i hellige Nikolai kirke i Oslo (venstre).

DET BLE AVHOLDT MEDLEMSMØTE i hl. Nikolai menighet søndag 21. november. Møtet hadde bare en sak: Kirkebygget. Og møtet gikk enstemmig inn for å fortsette prosessen: sette i gang søknad til Plan- og Bygningsetaten, samt hente inn anbud på arbeidet. Meningen er at vi skal kunne starte opp umiddelbart etter Påske, og at byggingen kan foregå gjennom sommeren og til utpå høsten. Mens dette foregår, vil gudstjenestene finne sted i gamlekirken (St.Nikolai-kapellet) på Majorstuen. Mer info om dette senere. Vi vil bygge en kirke som ser ut som en tradisjonell ortodoks kirke!

Og vi oppfordrer alle til å gi bidrag til prosjektet (se s. 11).

Erkebiskop Gabriel, eksark for Konstantinopels patriark
 Архиепископия православных русских Церквей в Западной Европе
 ♦ Det skandinaviske prostiet ♦

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ <http://www.ortodoks.com>
 postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ tlf.: 23 37 28 57 ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER &
TELEFONNUMMER

Prester tilknyttet menigheten:
 protojerej: Miron Boguzkij mob.: 974 88 903
 f. Olav P Lerseth, Oslo mob.: 400 60 975
hierodiakon: fader Serafim mob.: 934 39 016
kor/ kantor: Stig Simeon Frøyshov
 e-post: stigfroyshov@combitel.no
leser: Thomas Arentzen

Menighetsråd: f. Johannes (formann),
 f. Serafim, Zaid Kaleab, Toska Struksnes,
 Inger Johanne Nilssen, Stig S. Frøyshov,
 Thor Stange, Janette Khoury.

Revisjonskommisjonen: Peter Svele,
 Ludmila Mobeck, Zorica Ranisavljevic,
Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-

Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396
 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor»
 og «Ortodoks Røst» www.ortodoks.org

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:

***St. Georg i Neiden**
 St. Georgs ortodokse kapell i Neiden
starost: Otto Borissen tlf.: 78 99 61 21
sekretær: Mikit Ivanowitz
 hjemmeside: www.miva.net

***Maria Bebudelse i Bergen**
 Gudstjenestested:
 St. Sunniva Studhj. E. Pontoppidansgt 8
 Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05
Leser: Ronald Eugene Worley
 konto: 5233.05.01006

***Kristi Forklarelse i Stavanger**
Starost: Thomas Wayne Brasel,
 mob.: 975 43 042 / konto: 3265.11.10407
 Hl. Martyr Elisabets kapell
 Pedersgt. 37, Stavanger
 hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no/>

***Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø**
 Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no
 Martinus Hauglid:
 e-post: martinus.hauglid@gmail.com

***Johnsegarden i Sogn og Fjordane**
 Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad
Leser: Asbjørn Olav Flåm tlf.: 57 71 69 00
 e-post: kboklade@online.no
 Hl. apost. Johannes Teologens kapell

Gravplass: Helgøya kirkegård
Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo:
 fader Johannes mob.: 472 71 396
NKR.: Torstein Tollefsen mob.: 954 40 990
 tlf.: 22 85 75 48 / 63 95 28 68

NTSF repr.: f. Olav P. Lerseth
 mob.: 400 60 975

Forum for Ortodoks Kirkesang:
 kantor: Stig Simeon Frøyshov
 «De myrrabærende kvinners» forening:
 Kontakt: Janette Khoury
 kontonr.: 2050 29 66945

Ikonmaler: Ove N Svele, tlf.: 22 63 06 09
 e-post: og-svele@online.no

Søndagsskole: v/ Wenche Stray-Frøyshov
 mob.: 936 57 352

Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704

***Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen:**
 Kontakt: f. Olav P. Lerseth

Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes
 Teknisk/lay-out medarbeider: Ove Svele

GUDSTJENESTER I HL. NIKOLAI KIRKE

DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00
 i sommerferien og andre ukedager kl.10:00 (*andre gudstjenester se listen*)

*Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden.
 Husk fasten og forberedelsesbønnene!
 Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.*

☞ *Fasten for Kristi fødsel begynner / Начало Рожд. поста* ☞

28. nov.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Hl. Paisij Velitshkovskij, arkim. av Niamets (Romania)
3. des.	fred. kl 18:00	Vesper for Jomfru Marias innføring i tempelet
4. des.	lørd. kl 10:00	Liturgi. Введение во храм Пресв. Богородицы
4. des.	lørd. kl 18:00	Vesper.
5. des.	sønd. kl 11:00	Liturgi på norsk.
11. des.	lørd. kl 18:00	Vesper.
12. des.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Mart. Paramon.
18. des.	lørd. kl 18:00	Vesper. Hl. Nikolai, erkebiskop av Myra i Lykia. Alterfest.
19. des.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Св. Николай Чуд. Престольный праздник.
26. des.	sønd. kl 11:00	Liturgi. De hellige forfedrene. Св. Праоцев.
28. des.	tirsd. kl 10:00	Liturgi på Skitaen i Hurdal: Hl. Trifon av Petsjenga. Литургия в скиту в Хурдале. Преп. Трифона Печенгского.
2. jan.	sønd. kl 11:00	2. søndag kl 11: Liturgi. De hellige fedreneу Св. Отцов. Hl. Johannes av Kronstadt, hl. Ignatios av Antiokia.
6. jan.	torsd. kl 19:00	Сочельник. Vigilie for Kristi fødsel. Всенощное.
7. jan.	fred. kl 10:00	Liturgi. Kristi fødsel. Рождество Христово.
9. jan.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Hl. Josef, forloveden. Kong David og ap. Jakob, Herrens bror. Hl. Stefan, protomartyr og diakon.
14. jan.	fred. kl 10:00	Liturgi. Nyttårsdag. Moleben. Новогодний Молебен. Herrens omskjærelse. Hl. Basilios den store.
16. jan.	sønd. kl 11:00	Liturgi.
18. jan.	tirsd. kl 19:00	Vigilie for Kristi dåp. Всерощное.
19. jan.	onsd. kl 10:00	Liturgi. Kristi dåp. Богоявление с водоосвящением. Vannvielse.
23. jan.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Hl. Gregorios av Nyssa.
27. jan.	torsd. kl 10:00	Liturgi. Hl. Sava av Serbia. Slava. Светосавска слава.
30. jan.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Hl. Antonios den store.
6. feb.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Hl. Ksenia av Roma. Hl. Ksenia av St. Petersburg.
13. feb.	sønd. kl 11:00	Liturgi. De uegennyttige hl. Kyros og Johannes.
14. feb.	mand. kl 18:00	Vesper for Herrens frembærelse i Tempelet. Вечерня.
15. feb.	tirsd. kl 10:00	Liturgi for Herrens frembærelse i Tempelet. Сретение.
20. feb.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Hl. Theodor Stratilaten.
27. feb.	sønd. kl 11:00	Liturgi. Hl. Auksentios og Maron fra Syria.

EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь!

SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

ETTERTANKE

VEGEN – SANNINGA – LIVET

For ein kristen MÅ livet vere dette eine: LIVET I KRISTUS, vandrande i sanninga. Den einaste sanning og

veg. Det må få førsteprioritet. Alt anna må kome i andre rekkje. Ekkefellen din, borna dine, jobb og vener. Den som ikkje vil tru på Frelsaren, eller som kun fokuserar på jorde-

livet, likar ikkje høyre disse orda. Han kan heller ikkje forstå. Om eg skal gje eit råd; ikkje prøv å diskutere med dei som vender Frelsaren ryggen. Be for dei og førebu deg så du kan ta imot dei den dagen dei har bestemt seg for, av eigen fri vilje, å søkje Herren, ved å vandre Veggen i Sanning sjølv. For å få del i det verkelege Livet. Elsk dei, der du går din tunge veg. Rekn med kritikk frå dei som veit best kor livet skal levast. Dei vil nok freiste å stoppe munnen din.

Vil du ha med deg nokon på ferda, nyttar det ikkje med tvang, truslar og ssvovelpreik. Ssvovel er bra for oss som allereie har tatt til trua so vi ikkje sløvast. Det nyttar ikkje sy puter under armane på folk heller.

For å hjelpe andre til tru må kjærleik og handling i kjærleik til og vilje. Krevande.

Med livet mitt tilsmussar eg Guds bilete. Ikkje mykje avglans av Kristus her! Dermed ikkje godt døme å fylgje! Nei, kjære dykk som ser oss kristne med våre feil og manglar; for all del – ikkje sjå på oss. Det blir berre sorgen. Vi arbeider på vår frelse, på livets vanskelegaste veg. Sjå på Jesus Kristus. Fest blikket på Han og hald fokus! Skal du til Gud Faderen må du ikkje sjå på naboen. Med faste trinn, gå strake vegen. Jesus er vegen, sanninga og livet. (John. 14.6) Ingen kjem til Faderen uten ved Han.

Vegen er smal, porten trang og det kostar. Mange gjev opp. Andre stampar i andeleg gjørme og tykkjer det går trått. Hugs ein ting, kjære du! Gud spør ikkje etter kor langt du har kome på frelsesvegen. Han elsker deg og står og ventar. Ta den tid du treng for å nå målet. Ha tålmod, o sjel! Det er kva veg du vel å gå som er avgjerande!

Inger-Johanne Kjøde Enger
Firda, 2010

~ PILGRIMSREISE TIL ROMANIA VÅREN 2011 ~

I Kristi Forklarelses menighet i Stavanger, planlegger vi pilegrimsreise til noen av Romanias hellige klostre i perioden: 20-30. mai 2011 Reisen vil vare 8 dager.

Reiseruten blir slik:

- ◆ *Hver drar fra sin by, og vi møtes i Budapest.*
- ◆ *Fra Budapest drar vi sammen til Moldova i Romania med buss. Vi skal blant annet besøke Neamt, Dragomirna, Putna,*
- ◆ *Vi tilbringer 4 dager i området hvor Neamt klosteret ligger. Her kan vi også besøke Sihastria Neamtului (Neamts heremitage), Secu klosteret og nonne klostrene Agapia eller Varatec. Dette området har mange klostre og sketer. De nevnte er valgt fordi de passer best for vårt pilgrimsmål. Vi overnatter ved Neamt klosteret.*
- ◆ *Vi drar videre med buss og er 4 dager i Bucovina, den nord-østlige delen av Romania. I Bucovina er kirker med utvendig freskomalerier. Vi har vært i kontakt med den rumenske presten fader Gabriel, som vil være vår guide i Bucovina. Vi er 2 dager ved Dragomirna klosteret (nonne kloster), og deretter 2 dager ved Putna klosteret (munke kloster). Hjemreisen går via Neamt til Budapest med buss.*
- ◆ *Budapest – hjem.*

Mange av klostrene i fylket Neamt er fra 1700 tallet, og i Bucovina er det mulig å besøke klostre fra 1400 tallet. Du finner mer informasjon under disse lenkene:

- Neamt fylke
<http://www.romanianmonasteries.org/ro/bucovina/bucovina-geografie>
- Bucovina
<http://www.romanianmonasteries.org/ro/alte-manastiri/manastiri-neamt>

Interesserte kan melde seg på turen ved å kontakte:

Ionel Radu

Mail: ionel_radu@ortodoksstavanger.no

Telefon: 916 71 474

FRA DEN ORTODOKSE KATEKISME (9)

Forfattet av den hellige metropolitte Filaret av Moskva, og godkjent av den hellige synode i den russiske kirken.

DEN TIENDE ARTIKKEL

Dåpen er neste tema i Trossymbolet, fordi dåpen og de andre sakramentene besegler troen. Et sakrament er en hellig handling som på hemmelighetsfullt gir mennesket del i nåden, som er Guds saliggjørende kraft. Vi regner med syv sakramenter: dåpen, myrnsalvingen, nattverden, boten, prestevielsen, ekteskapet og sykesalvingen.

Hvert sakrament har en særskilt kraft:
1: I dåpen blir vi på mystisk vis født til det åndelige liv.

2: I myrnsalvingen mottar vi nåde til åndelig vekst og styrke

3: I nattverden får vi åndelig næring.

4: I boten helbredes vi fra synden, som er åndelig sykdom.

5: I prestevielsen meddeles nåde til åndelig å gjenføde og oppdra andre ved undervisning og sakrament.

6: I ekteskapets sakrament formidles nåden som helliger ekteskapet, samt barnefødsel og oppdragelse.

7: I sykesalvingen helbredes vi for legemlig sykdom gjennom helbredelsen fra de åndelige. Ikke alle sakramentene omtales i Trossymbolet, men kun dåpen, og det kommer av at det var diskusjon om man måtte gjenta dåpen på f.eks. kjettere, og beslutningen angående det, er det vi finner i Trossymbolet.

OM DÅPEN:

Idåpens sakrament blir den troendes kropp dukket tre ganger ned i vann under påkallelse av Gud Fader og Sønn og Hellig Ånd, og derved dør man fra det syndige liv og gjenfødes ved Helligånden til åndelig og hellig liv.

"Uten at noen blir født av vann og ånd, kan han ikke komme inn i himlenes rike." (Joh.3,5)

Dåpen begynner med Johannes, som døypte med omvendelsens dåp og sa til folk at de skulle tro på den som kom etter ham, det er Jesus Kristus (Ap. gj. 19,4) Deretter helliget Jesus Kristus dåpen ved sitt eksempel da Han lot seg

døpe av Johannes, og til sist gav han etter sin oppstandelse apostlene denne høytidelige befalingen: "Gå ut og lær alle folk idet dere døyper dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn." (Matt. 28,19)

Det er den trefoldige neddykking i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn som er det viktigste i dåpen.

Densom vil bli døpt, må omvende seg og tro, derfor leses også trossymbolet før dåpen. "Omvend dere, og en hver av dere la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få den Hellige Ånds gave!" (Ap.gj. 2,38)

"Den som tror og blir døpt, skal bli frelst." (Mark. 16,16)

Også små barn blir døpt, og de døpes på foreldrenes og faddernes tro, som forplikter seg på å undervise dem i troen når de vokser til. Det kan vi finne grunnlag for i Den hellige skrift. I den gamle pakts tid ble små barn omskåret da de var åtte dager gamle, og i den nye pakt kommer dåpen i stedet for omskjærelsen, og følgelig må også små barn døpes. At dåpen kommer i stedet for omskjærelsen, kan vi se av apostelen s ord til de troende: "dere er omskåret ved en omskjærelse som ikke er gjort med hender, ved avledning av kjødets legeme, men ved Kristi omskjærelse, idet dere ble begravet med Ham i dåpen." (Koll. 2,11-12)

Faddernes oppgave er å garantere for troen til den som skal døpes, og ha omsorg for at han styrkes i troen etter dåpen. (se Dion.Aerop. Om hierarkiet. kap.2)

Dåpskandidatens forsakelse uttales for å jage bort djevelen, ettersom han ved Adams synd har fått adgang til mennesket og holder dem i fangenskap og trelldom ved sin makt. Apostelen Paulus sier at alle mennesker, som står utenfor nåden, "vandrer etter denne verdens løp, efter høvdingen over luftens makter, den ånd som er virksom i vantroens barn." (Ef. 2,2)

Kraften i forsakelsen ligger i Jesu Kristi navn, som anropes i bønningen og troen. For Jesus Kristus har lovet de troende at "i mitt navn skal de drive ut onde ånder." (Mark. 16,17)

Både ved dåpen og andre hellige handlinger brukes korsets tegn. Det Jesu Kristi navn er når det uttales i tro, det samme er korsets tegn når det med tro gjøres med hånden.

Hl. Kyrill av Jerusalem: "La oss ikke skamme oss over å bekjenne den korsfestede, la oss med frimodighet gjøre korsets tegn på panne og på alt: på brødet, som vi spiser, på begrene vi drikker av, la oss gjøre det når vi går ut og når vi går inn, når vi går i seng og når vi står opp, når vi er på reise og når vi hviler oss. Det er et kraftig vern som er gitt de fattige uten vederlag og de svake uten møye. For det er Guds nåde, et tegn for de troende og en skrekk for de onde ånder." (Katek.tale. 13,36)

Korsets tegn har vært i bruk helt siden apostlenes tid, det kan vi se både hos Dionysios Areopagiten og Tertullian.

Den hvite kledning som vi blir ikledt etter dåpen er et tegn på sjelens og det kristne livs renhet.

Deretter får den nydøypte et kors om sin hals. Det er et synlig tegn og ihukommelse av Kristi bud: "Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta opp sitt kors og følge meg" (Mat. 16,24)

Gangen rundt døpefonten med brennende lys i hånden er tegn på den åndelige glede og opplysning som vi får del i gjennom dåpen.

Når vi i Trossymbolet er tale om å bekjenne "èn dåp", betyr det at dåpen ikke kan gjentas. For dåpen er en åndelig fødsel, og liksom menneskets legemlige fødsel kun skjer én gang, så kan også dåpen kun skje én gang.

Men den som synder etter dåpen er mer skyldig enn den som er udøpt, for de har Guds hjelp til det gode, men forsmår den. "For om de har flyktet bort fra verdens urenheter ved å ha lært vår Herre og frelser Jesus Kristus å kjenne, og så atter lar seg fange av den og ligger under for den, da er det siste blitt verre med dem enn det første." (2 Peter, 2,20)

Likevel finnes det en hjelp for dem som synder etter dåpen, slik at de kan få tilgivelse, og det er gjennom botens sakrament.

SJELENS VEI ETTER DØDEN

Fra boka "Samtaler med fader Cleopa" Del 2

Der er også en duft av den Hellig Ånd som ikke kan beskrives. Men den største av alle gleder, i det sjelen passerer gjennom himmelen, er det øyeblikket da han møter sine slektninger.

Brødre, la meg fortelle dere at i alles familier vil det være noen slektninger som er i himmelen og andre som er i helvete, ettersom Gud er rettferdig. De som har vært onde er i helvete og de som er gode, er i himmelen. Og når du er i himmelen vil du ikke bare kjenne igjen din bestefar eller din oldefar, men langt flere enn det.

Hvis jeg nå spurte: *Kjenner du din tippoldefar som levde for 300 år siden?* Hvordan vil du kunne kjenne han? Vi kjenner knapt de av våre som levde for 50 til 60 år siden. Men, i himmelen vil folk gjenkjenne hverandre. Den hellige Johannes Krysostomos sier: *"Spør dere meg om sjeler gjenkjenner hverandre i himmelen? Hva sier skriften om den rike mannen og den fattige Lazarus? Når døde den rike mannen og når var det Abraham døde? Med en avstand på tusener av år. Allikevel gjenkjente de hverandre og snakket til hverandre.*

I himmelen, vil alle dine slektninger som bor i forgylte palasser, med edle steiner og hager, komme for å hilse deg og si: Du barnebarn! Du er x sin sønn, eller y sin datter, fra det landet og den landsbyen. Vi er slektningene dine. Vi døde 100 eller 300 år før deg. Du er x sin sønn. Du kjenner ikke oss, men vi kjenner deg. Vi vet hvor du skal: Du er underveis til din individuelle dom. Etter 40 dager blir det avgjort hvor du skal være, enten i himmelen eller i helvete.

Hvis du finner nåde hos Gud, og Han sender deg til de gode stedene, kom til våre boliger, se hvor vakkert det er der, hvilke palasser og ubeskrivelig vakre ting.

Slik er det slektningene og englene snakker mens de ledsager ham disse

6 dagene mens de vandrer gjennom himmelen.

Da glemmer sjelen at den noen gang har levd på denne jorden, har hatt en mor, søster eller bror etc. Fordi det han ser der er en annen slags glede som fullstendig overgår denne time-lige verden. Når skytsengelen ser ham full av glede, fordi ingen kan være triste i den gleden som eksisterer over alt i himmelen, kommer han til ham og sier (hvis han vet at han er en rettferdig sjel) *Min sjelebror, se, etter 40 dager vil du komme å ta bolig her!"*

Hvis han vet at han har vært syndefull, sier han : *"Min sjelebror, ikke juble, jeg har ikke brakt deg hit for godt. Jeg har brakt deg hit fordi du skal forstå hva du har mistet i løpet av den korte tiden du var på jorden, hvis du ikke fryktet Gud, ikke skriftet og fastet, gikk til kirken og gjorde gode gjerninger."*

Når sjelen hører at han ikke skal være i himmelen for all tid, slik han har trodd pga all den store gleden han har vært omgitt med, blir han trist og gråter smertelig. Så, jeg skal ikke være her? Spør han sin verneengel. Engelen svarer nei. Din gjennomreise her er bare for å raskt vise deg hva mennesker med gudsfrykt har fortjent, og hva de troløse, som ikke har æret Gud, har tapt.

Slik er de 6 dagene som sjelen oppholder seg i himmelen og med de 3 dagene før han kom til Treenighetens trone, er det nå gått 9 dager. Igjen kommer englene som lyn på skyer og tar sjelen med til den Allhellige Treenigheten. Han kan ikke se Gud, det kan heller ikke kjerubene, de ser bare Lys, et ubeskrivelig Lys over alt.

Etter 9 dager, hører sjelen disse ordene hvis han er rettferdig: *"Denne sjelen skal motta den grenseløse fryd og glede til de 9 legionene av engler"* Og hvis han er syndig: *"Denne sjelen skal ikke få del i gleden og ære til de 9 legioner av engler"*.

Englene leder han i så fall til sør-vest, til helvete, som ikke har noen grense. Det er nå at sjelen får se det den Hellige Skrift beskriver som det "Nederste helvete" Dypets kilde og Ildsjøen i Åpenbaringsens bok. Det er her han ser ormen som aldri sover, som vår Herre Jesus Kristus talte om . Han ser den uslokkelige ilden, ildsjøen, den svarte ilden som er milliarder ganger varmere enn jordens ild, og hvis dyp ikke har noen ende. Det er her han ser det indre og ytre mørke og hører teners gnissel. Han ser djevelen og alle de andre tingene du hører nevnt i den hellige liturgien og leser om i Bibelen.

Foruten at han ser mange slags straff og demoner, ser han også sine slektninger som straffes og plages, akkurat som han så andre på det gode stedet, tidligere, i himmelen. Slektingene vet hvor han skal og de vil komme ut foran han og si til han: "bror, fetter, nevø, onkel, – du er på vei til din dom. Vær så snill, husk oss, og be til Gud for oss hvis Han sender deg til det gode stedet! For, se vi har vært plaget her i så mange år, 200, 300, 500 år hver!"

Sjelen som tidligere frydet seg over å se sine slektninger i himmelen, blir nå trist over å se disse slektingene som har blitt sendt til straff for sine synder. De 30 dagene i helvete passerer, og med de 9 blir det 39 dager. På den førtiende dagen tar englene han til den mest Allhellige og Livgivende Treenighet, for tredje gang, i det fjerne tenkende lyset, for tilbedelse.

Da, etter 40 dager hører han stemmen som snakker til han i Abrahams arameiske språk. Hvis han er rettferdig: *"Ta denne sjelen til Gann Eden"* Det betyr , til stedet med uendelig fryd og glede. Og hvis, må Gud forby, han er syndefull hører han: *"Ta denne sjelen til Sheol eller Hades"*, det vil si til helvete og pine.

Tross sin gode og nådefulle natur, når de hører Guds beskjed om å ta sjelen til helvete, bringer Guds engler den

dit. Hvis noen i det øyeblikket fikk se hvordan sjelen bønnfaller englene når de ser at englene vil ta han til stedet for straff, ville jorden fundament riste av gråt. Han gjemmer seg under engelens vinger og sier: *Guds aller helligste og barmhjertigste engler, vær så snill å ikke forlat meg! Hvor tar dere meg? Til hvem overlater dere meg? Hvem på jorden vet hvilke piner jeg går til nå?* Men englene gråter og sier til han: *"Sjelerbror, vi er Guds tjenere, vi følger Hans bud. Vi kan ikke gjøre noe annet enn det Skaperen har bestemt: å ta deg til den gode eller onde plassen.*

Hvis, må Gud forby, sjelen har levd et dårlig og syndefullt liv, uten anger, tar de han til det onde stedet. Hvis han er god og har holdt Guds bud, da tar de han til himmelen. Det er helt avhengig av hans gode eller onde gjerninger.

Det er dette som skjer 40 dager etter døden Det er årsaken til at kirken, vår åndelige mor, er svært nøye med å minnes den døde etter 3, 9 og 40 dager, fordi det er da avgjørelsen tas hvor sjelen skal, enten til det gode eller onde stedet.

Etter at disse 40 dagene er gått, gjenstår kun en utvei for sjelen. Hvis han har levd i den sanne, ortodokse tro, og har vært et ekte barn av Kristi kirke, og hvis han ikke har henfalt til en sekt eller vranglære, eller til store synder, og hvis han skriftet og tatt nattverd, kan kirken ta han ut av avstraffelsene på det mørke stedet, gjennom kirkens hellige liturgier og gjennom almisser.

Kirken er vår åndelige mor, som har født oss gjennom den hellige dåpen og myronsalvingen, gjennom vann og ånd. Kirken er sannhetens pilar, dens opprettholder. Kirken er Kristi Legeme, kirken er Lammets Brud, som skrevet står i Åpenbaringsens bok.

Det er derfor kirken har mye dristighet foran sin himmelske Herre, Herre Jesus Kristus. Han sier i den hellige Skrift: *"Jeg er stammen, og dere er greinene"*. Joh. 15,5. *Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i Meg og Jeg i ham, bærer mye frukt.* Joh 15,6. Om noen ikke blir i Meg, da kastes han ut

som en grein og visner, og de samler dem sammen og kaster dem på ilden, og de brenner. Så, merk dette! Den som ikke er i kirken, er ikke i Kristi Legeme. De som har brutt ut av kirken – slik som alle sekteristene som har forlatt kirken, og som har spredd seg ut over verden, og som det bare i Europa, finnes 800 forskjellige av, er alle ugress i hveteåkeren. De er sådd av Satan. Gud, sier skriften: *"Plantet Du ikke godt såkorn i Din åker? Hvor kommer da ugresset fra? Det har en fiende gjort"* – djevelen. Han gjorde dette. Matt 13,27.

Sekteristene er ugress som vokser i kirkens skygge. Mennesker med fordreid tro og sinn, som Satan bruker for andres fortapelse. Ikke hør på sekteristene! De som har gått ut av kirken har skilt seg fra Kristi Legeme. Her er et eksempel: Hvis det treet der borte var dekket med blomster eller frukt, var et godt tre, og en liten kvist knakk under vekten av dens frukter, kommer da den grenen til å fortsette å bære frukt? Hva vil skje? Den vil tørke ut, og den vil bli kastet på ilden. Det samme skjer med sjelen som har brutt med kirken. Den har gått bort fra Kristi Legeme. For kirken er, som apostelen Paulus sier, Kristi Legeme.

Den lille grenen, sjelen som har gått bort fra kirken, vil aldri mer bære frukt, ei heller oppnå frelse. Den Hellige Ånd og Helligåndens kraft, kommer ene og alene gjennom håndspåleggelsen. Den er blitt overlevert hele veien fra Apostlene til Biskopene, fra Biskopene til Prestene, og fra Prestene er Den virksom i de troende gjennom Mysteriene. Som Gud bestemte at Prester skulle tilberede, og være forvaltere av, Hans Mysterier. Den Hellige Ånd kommer ikke til kirken på noen annen måte.

Vær våkne! Flykt så fort dere kan fra alle dem forteller dere at dere ikke skal ære det Hellige Korset, eller Guds Mor, eller at dere ikke skal gå til kirken, og at dere ikke skal lytte til prestene. Disse menneskene kommer med Satan i sine hjerter, for å ta dere bort fra kirken. Fra den dogmatiske sannhet, fra den ortodokse tro, som

har forblitt uforandret i 2000 år, siden Kristus.

Sekter dukker opp over alt nå for tiden. Flesteparten kommer fra vesten, fra individer som ikke er mentalt friske. Jeg har skrevet om dette i en artikkel som ble trykket i Bucharest. Der gir jeg en oversikt over deres historie, deres opphav, og deres hensikt og mål. Hvordan de kommer med intensjoner om å ødelegge vår tro, vårt land og våre sjeler.

Forlat ikke frelsens båt! Forlat ikke Kristi kirke! Kirken er vår åndelige mor. Hun har født oss med vann og ånd. Gjennom dåpen og myronsalvingens sakrament. Så vis kirken ærbødighet. Gi ære til dens prester og hierarker, og til den hellige Synoden .

Hold dere nært til kirken, den som alltid har vært vår kirke. Vær gode kristne, og vær gode borgere. Oppfyll Paulus befaling: *"Gi alle det dere skylder dem.: skatt til dem som har krav på skatt, toll til dem som har rett til toll, frykt til dem som skal fryktes, ære til dem som bør æres"*. Og *"Bli ingen noe skyldig"* Rom, 13:7-8.

I Epistelen til Romerne heter det: *Hver og en skal underordne seg de myndigheter han har over seg. For det er ikke øvrighet uten av Gud, men de som finnes, er innsatt av Gud. Den som setter seg opp i mot øvrigheten, står Guds ordning i mot."*

Jehovas vitner er en sekt som er veldig farlig for landet og for kirken. Disse er kirkens sterkeste motstandere. Løp bort fra dem som fra djevelen. Disse menneskene er ikke Kristne. De er verre enn alle hedninger fordi de anerkjenner hverken kirken, eller staten, og de tror ikke på Kristus.

Ta dere i vare for enhver sekt, forbli barn av Kristi kirke, slik som deres foreldre, besteforeldre og forfedre har vært fra uminnelige tider.

Der er ingen frelse utenfor kirken. Den som forlater kirken har ikke lenget del i Kristus, fordi kirken er Kristi Legeme. Den som har forlatt kirken

er ikke lenger Guds barn gjennom salvingens sakrament, men et barn av Satan ved å ha brutt med sin åndelige mor, fulgt sin egen svake fornuft og gått seg vill.

Må Gud hjelpe oss alle. Jeg vil avslutte med det. Jeg vil be for dere alle at dere må ha frykt for Gud og at dere aldri må glemme å be. Be også for oss, syndere.

Amen

Denne teksten – som ble påbegynt i forrige nr av menighetsbladet – inneholder utsagn og beskrivelser som nok kan få mange, særlig av våre norske konvertitter, til å løfte øyebrynene (om ikke mer). Det har kommet reaksjoner og kommentarer på at vi publiserer den. Men for det første er publiseringen gjort etter påtrykk fra medlemmer i menigheten, og for det andre kan det ikke være slik at vi bare publiserer tekster som er i tråd med våre vestlige, rasjonelle og intellektuelle "krav". Vi må strebe etter å gjenspeile mangfoldet i menigheten også i dette henseendet. Videre må vi i anstendighetens navn nevne at dette ikke er en dogmatisk tekst, men en moralteologisk tekst. Den er utformet i relasjon til de mennesker den er uttalt for og bærer preg av det åndsklima og kulturelle forutsetninger som vi finner i monastiske miljøer på landsbygden i Romania. Men derfor er den ikke verdiløs for oss urbane og rasjonelle vestlendinger. Tvert imot, den kan hjelpe oss til å se også andre aspekter og andre måter å formulere seg på, enn de vi er vant med. OG det viktigste: den kan hjelpe oss til å ta det åndelige livet mer på alvor som noe reelt utenfor oss selv. Likeså den tilværelsen bak graven som vi bekjenner, men som mange av oss ikke konkret "regner med". La oss heller se over med de bildene som males fram og de formuleringene som brukes, det er innholdet og substansen som betyr noe. Og forfatteren, eller bedre: taleren (for det er en muntlig tale som andre har skrevet ned), han nyter stor respekt over hele den ortodokse verden som en åndelig leder og forkjemper.

f. johannes

DEN ORTODOKSE KIRKE I GEORGIA

Georgia mottok den kristne forkynnelse allerede i første århundre e.Kr. Ved loddkasting blant apostlene var det Guds Mor Jomfru Maria som fikk oppdrag om å reise til Georgia. Derfor betraktes Georgia som Guds Moders særlige område og under hennes beskyttelse. Ved Guds vilje forble Jomfru Maria i Jerusalem mens apostelen Andreas "den førstkalte" begav seg til Georgia.

I apostel-tiden var det to Georgiske stater på territoriet til det moderne Georgia: Det østlig georgiske kongedømmet Kartli (Iberia) og det vestlig georgiske kongedømmet Egrisi (Kolkhida). Apostelen Andreas forkynte flere steder i både det østlige og det vestlige riket. I det vestlige riket ble den kristne tro forkynt både av ap. Andreas og av ap. Simon Zeloten, som senere ble gravlagt i landsbyen Kamani i Abkhazia. En annen apostel, Mattias, ble sendt til Georgia etter hans bortgang. Han virket i sør-øst Georgia, og etter sin død ble han gravlagt i Gonio, nær det nåværende Batumi. De eldste kristne kilder gir også vitnesbyrd om at apostlene Bartolomeos og Thaddeus virket øst i Georgia. Ifølge et georgisk dokument bragte georgiske jøder en av de viktigste kristne relikvier til Georgia – Kristi kjortel, som fremdeles befinner seg i Svetitskhoveli-katedralen i den gamle hovedstaden Mtskheta.

Kristendommen ble erklært som statsreligion i Kartli (Iberia) i det 4. årh.. Denne hendelsen fikk stor betydning for georgisk historie, og er knyttet til hl. Nino. Takket være hl. Ninos overbevisende tale, antok først dronning Nana av Kartli kristentroen, og deretter kong Mirian. Den georgiske kirken tidfester overgangen til kristendommen i Kartli til året 326. I tyveårene av det 4. århundre var kirken i Kartli en del av Antiokias apostoliske jurisdiksjon. I 60-70-årene av det 5. årh. gav Antiokia-patriarkatet autonomi til kirken i Kartli.

I løpet av århundrene spilte den georgiske kirken en avgjørende rolle i

Hellige Nina Georgias Apostel

både åndelig og politisk, økonomisk og sosial utvikling av landet. Den var også svært aktiv utenfor egne grenser, fra å organisere pilegrimsferder og grunnlegge kirker og klostre til å ta del i økumeniske konsiler og andre viktige hendelser i den kristne verden. Slike områder av den rike georgiske kulturen som arkitektur, ikonkunst og andre kunstarter er nå blant de skatter av verdensarven som er basert på den ortodokse kristendom.

Gjennom flere århundrer, ja i det meste av sin historie, har Georgia måttet stå opp mot de største imperier og erobre i verden. Og hensikten med persernes, arabernes, seljukenes, tyrkernes, khorezmianernes, og ottomanernes invasjoner var jo ikke bare å erobre landet, men like mye å tilintetgjøre kristendommen der. Derfor har alltid kampen for Georgias selvstendighet også blitt identifisert med bevaringen av den ortodokse kristendom. Mangfoldige geistlige og legfolk har lidd martyrdøden for den kristne tro.

I 1811 opphevet russerne den georgiske ortodokse kirkes selvstendighet, fjernet patriarkens autoritet og underordnet den georgiske ortodokse kirke under Den russiske kirkes synode,

fortsetter på neste side ►

ÅNDELIG VEJLEDNING

Kristne søger i alle livets forhold, ved hver skridt de tager, vejledning fra Gud. Gud forlanger intet andet af os end dette: At vi søger at begribe Hans vilje med os og gøre den til drivkraften i vore liv. At vi sætter al kraft ind på at bringe vor egen vilje i overensstemmelse med Guds.

Det er ikke enkelt. For hvor skal vi lytte efter Guds stemme? I Bibelen, som er Guds ord! Men ikke enhver læsning

er gyldig. Det er afgørende, at vi forstår Skriften ret, og ikke er for raske til at fabrikere vore private, hjemmestrikede fortolkninger. Bibelen er Kirkens bog og kan alene læses og forstås i Kirken. Vi må derfor i sidste ende tage imod Kirkens vejledning frem for at insistere på vor egen, ofte indbildte, originalitet.

'I sidste ende' vel at mærke; for der er naturligvis ikke tale om, at originalitet,

forstået som selvstændig tankevirk-somhed og personlige indfaldsvinkler, skulle være forkastelig. Der er tale om, at vi læser Bibelen i Kirkens fællesskab, både liturgisk og hver for sig, med det ene formål at fatte Guds ord og leve derefter. Vi læser ikke Guds ord for at få dem til at bekræfte vore skrøbeligheder og begrænsninger.

Det kan synes vanskeligere at begribe den hellige Skrift; og endnu vanskeligere

* *fortsettelse fra forrige side:*

idet den fikk status som ett av dens eksarkater. I mars 1917 gjenopprettet den georgiske geistlighet kirkens selvstendighet (autokefali) og gjenreiste patriarkatet.

I 1921 ble Georgia innlemmet i Sovjetunionen, og de sovjetiske myndighetene førte en streng undertrykkelsespolitikk mot Den ortodokse kirke. Kirken mistet all sin eiendom, hundrevis av kirker ble lagt i ruiner, og flesteparten av de som overlevde ødeleggelsene ble enten stengt eller brukt til noe helt annet. Mangfoldige fremtredende åndelige personer ble enten sendt i eksil eller henrettet. Alle medlemmene av Katholikos' råd ble arrestert i 1923, inklusive katholikos-patriarken Ambrosius, som hadde sendt sin berømte appell til Geneve-konferansen med krav om at okkupasjonen av Georgia skulle opphøre. Situasjonen ble meget bedre etter andre verdenskrig, selv om det på den tiden på det meste bare var 29 ortodokse kirker i bruk! Fra 1977 til denne dag har Hans Salighet Elias vært katholikos-patriark for hele Georgia og erkebiskop av Mtskheta og Tbilisi. Fornyelsen av det kirkelige og åndelige liv i Georgia startet med ham. I kommunisttiden klarte han endog å starte utgivelsen av to kirkelige tidsskrifter. I 1988 åpnet to teologiske akademier og flere seminarer, kirker som tidligere var blitt stengt begynte å åpnes igjen og det kom ut religiøs litteratur.

På den tiden hadde dissidentgrupper og intelligentsiaen nære bånd til kirken. Følgelig fikk den georgiske orto-

dokse kirke spille en betydelig rolle i den nasjonale frigjøringen og i gjenreisningen av den selvstendige georgiske staten som startet i 1990-årene.

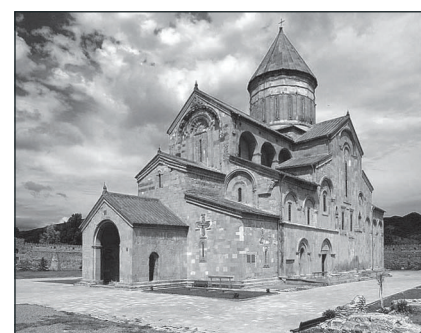
I 1989 bekreftet det Økumeniske Patriarkat (Konstantinopel) Georgias autokefale (selvstendige) status med henvisning til den kirkelige status tilbake til det femte århundre og den respekt som siden da var blitt vist for det.

Mer enn 83% av befolkningen i Georgia betrakter seg som ortodokse kristne. Basert på alle sosiologiske oversikter gjort på den tiden, er den ortodokse kirke den institusjon i landet som nyter størst tillit. Autoriteten til kirkens leder, katholikos-patriarken Elias II overstiger betydelig autoriteten til landets politiske ledere. Både befolkningen og politikerne viser særlig respekt for Georgias katholikos.-patriark.

Grunnlovens 9. paragraf sikrer trosfrihet for alle, men gir samtidig en spesiell rolle og status til Georgias apostoliske, autokefale ortodokse kirke.

I 2002 ble det inngått en Konstitusjonell Avtale mellom den georgiske staten og kirken. Her defineres kirkens status og det nødvendige rammeverk i forhold til staten. Ifølge avtalen er den en juridisk størrelse i forhold til loven, selv om loven om juridiske størrelser ikke kan anvendes på den, ettersom den konstitusjonelle avtalen ligger høyere.

Den oven nevnte avtalen regulerer forholdet mellom forskjellige offentlige

Katedralen i Mtsheta, Georgias gamle hovedstad. Her finnes Kristi kjortel og en del av Hans kors. (Bygget på 1000-tallet).

størrelser og Den ortodokse kirke. Kirken fikk tilbake sine klostre og kirkebygninger, så vel som jordeiendommer, slik det var historisk. Mangfoldige nye kirker og katedraler er under oppføring for pengegaver og inntekter fra mange kilder. Videre er gjort mange avtaler mellom staten og kirken, for eksempel angående religionsundervisning på skoler og læresteder, angående kirkens plass i sykehus, fengsler og militæret.

Ifølge artikkel 172 og 230 fra skatte-loven er religiøse objekter, slike som er levert fra Patriarkatet for religiøse formål, fritatt for moms (dvs. ting som liturgiske gjenstander, voksllys, bøker, kalendere etc.).

Kirken har tatt initiativ til viktige saker som fredsarbeid, utdanning, humanitær virksomhet, medisin og sosialt arbeid. Under kirkens ledelse har det blitt opprettet både skoler og helse- og sosiale institusjoner. Kirken har sitt eget TV-selskap og radio-stasjon. ↪

at leve efter Guds forskrifter. Vi kan opleve det som helt umuligt at afgøre, hvad der i en given situation er rigtigt og forkert. Hvad vil føre mig videre ad Vejen, som er Kristus, og hvad vil føre mig på vildspor og dermed længere bort fra Ham? Hvad vil bringe mig nærmere Sandheden og Lyset, og hvad vil bringe mig dybere ind i mørket? Vil netop denne beslutning føre mig til Liv eller død?

I Den Ortodokse Kirke finder vi hjælp til beslutninger om den åndelige kurs på forskellige måder, som alle indgår i samme helhed. I perioder lægger vi måske hele vægten på fuld deltagelse i Kirkens liturgiske og mystiske liv; på aktiv medvirken i den fælles bøn og på deltagelse i de hellige mysterier, frem for alt nadveren. Dette liv i sig selv fører os på et dybt plan nærmere Sandheden og længere bort fra rådvildhed og forvirring.

Til andre tider vægter vi måske snarere den personlige fordybelse i bønnen. Ofte vil der for ortodokse være tale om Jesusbøn: *Herre, Jesus Kristus, Guds Søn, forbarm Dig over mig synder.* Samling om den personlige hjertets bøn og stilhed skærper vor opmærksomhed over for Åndens virksomhed i os og gør det klarere, hvilke veje, der er gavnlige for os, og hvilke, vi skal holde os fra.

Atter andre gange lægger vi måske større vægt på den intellektuelle beskæftigelse med Kirkens lære og Tradition. Vi studerer Bibelen, teologien og Kirkens udvikling systematisk med de analytiske, filosofiske og sproglige hjælpemidler, der står til vor rådighed. Også ad denne vej kan vi opnå større sikkerhed i at bedømme, hvad der i en given situation er rigtigt og forkert.

Alt, hvad der ovenfor er nævnt, Skriften, det liturgiske liv, den personlige bøn og det akademiske studium, alt dette kan tjene os til åndelig vejledning. Der er imidlertid endnu en form for vejledning, som er helt afgørende i ortodoks Tradition, og som både samler og supplerer alle de øvrige. Det drejer sig om vores personlige forhold

til mennesker, som ud fra deres større erfaring og mere omfattende indsigt i det åndelige liv kan rådgive os og åbne vore øjne. Det drejer sig om *det åndelige faderskab*.

Den åndelige fader – eller den åndelige moder, for det kan lige så vel være en kvinde – er en person, som på en særlig måde formidler Helligåndens virke. Ofte, men langt fra altid, vil det være en præst, og den åndelige vejledning vil da være umiddelbart forbundet med skriftemålets mysterie. Det kan også være en munk eller nonne eller en lægmand; for i modsætning til biskoppen og præsten er den åndelige fader eller moder ikke indehaver af noget officielt embede i kirken.

Derfor er der heller ingen, der kan skrive 'åndelig vejleder' på sit dørskilt. Det lader sig ikke gøre at gå på kursus og få diplom som 'åndelig vejleder'. Ingen kan ad de kirkelige kanaler ordineres til denne tjeneste. Åndelig fader er dén, der gennem bøn og askese har fået skænket personlig erfaring af Helligåndens virke, og som af Gud har modtaget evnen til at formidle dette til sine åndelige børn. En sådan person er et kraftcenter, hvorfra der udgår bølger af åndeligt liv, som sætter sig dybe spor blandt mennesker omkring ham eller hende.

Det er afgørende vigtigt for Kirken med balancen mellem det 'officielle' kirkelige liv, de hellige mysterier, liturgien, teologien, prædiken osv. og så det åndelige faderskab. Dette sidste er ikke nogen modsætning til 'det institutionelle'; men det åndelige faderskab overskrider institutionen indefra og gør Kirken til et fællesskab af personligheder, som bærer og spejler Gud på hver deres enestående måde, men som dog er ét.

Hvordan er da forholdet mellem den åndelige vejleder og dén, der søger hans vejledning? Den åndelige fader, på russisk starets, på græsk geron, påtager sig et vældigt ansvar og en svær byrde. For i sin bøn og forbøn bærer han sine åndelige børns synder og skrøbeligheder frem for Gud lige indtil dommens dag. Åndeligt faderskab

drejer sig på ingen måde om intellektuel rådgivning, men om medfølelse og medleven i et dybt personligt forhold. Et forhold, som må være gensidigt; for den åndelige fader kan kun være til virkelig hjælp for det menneske, som ydmygt og ærligt åbner sit hjerte i kærlighed og tillid.

Dén, der søger vejledning hos en åndelig fader, må være besluttet på at indgå i et forpligtende, personligt lydighedsforhold. Og han må nære et oprigtigt ønske om at leve sit liv efter Guds vilje. Opsøger man den åndelige vejleder alene for at søge sin selvfølelse bekræftet, vil mødet forméntlig være til ringe nytte.

Åndelig vejledning er en tjeneste i ydmyghed og stilhed. Det kan være vanskeligt at finde vej til det menneske, der netop for mig kan blive Guds talerør. – Men Helligåndens virke er ikke énstrenget: Hvis vi lytter efter, kan Gud tale til os gennem helt 'almindelige' mennesker. Den vejledning, vi således modtager, skal vi være opmærksomme overfor, uden derfor at opgive vor søgen efter et egentligt åndeligt venskab.

Nogle møder deres åndelige vejleder ganske få gange, ja, måske blot én gang i livet. Andre etablerer et livs langt, regelmæssigt forhold. Her kan ikke gives absolutte regler, selv om et forhold over tid nok er det almindeligste.

Relationen mellem den åndelige fader og hans 'børn' rækker, som nævnt, ud over dødens grænser. Lyt til de mærkelige og trøsterige ord, Hl Serafim af Sarov (russisk åndelig fader, 19. årh.) fik hugget ind på sin gravsten:

Når jeg er død, kom da til min grav, jo oftere jo bedre. Hvad der end tynger din sjæl, hvad der end er sket dig, så kom til mig, som da jeg levede, og knæl på jorden og kast al din bitterhed fra dig på min grav. Sig mig alt, og jeg vil høre på dig, og al bitterhed vil forlade dig. Og tal til mig nu, som du gjorde, da jeg levede. For jeg lever og skal leve i evighed.

f. Poul

«INFÖR DIN BILD»
ORTODOXA IKONER

Det svenske forlaget Artos, som er kjent for sine mange, fine utgaver av bøker av interesse for ortodokse troende, har i år utgitt en bok av Monika Pohjanen: "Inför Din Bild" – Ortodoxa ikoner.

Monika Pohjanen er ikonmaler med bakgrunn i Valamoklosterets skole. Hun er dessuten gift med f. Benedikt Pohjanen, og sammen driver de "Sirillus" med bl.a. Kristi Förklarelses menighet og kirke i Överkalix. Hun er således en person som selv står midt i en ortodoks kirkelig sammenheng, ikke bare en som beskuer det utenfra og intellektuelt gjennom litteratur. Hennes tilnærming er gjennom det levende kirkelivet. Det preger også hennes bok og er dens sterke side.

Vi er så vant med de mange og store kunstbøkene med presentasjon av de ypperste ikonskatter fra russiske og byzantinske museer, samlinger og katedraller, at den levende tilnærmingen til ikonene som en del av vår egen nære virkelighet blir skjøvet til side. Derfor er denne boken fra Monika Pohjanen verdifull. Dette er også en stor og påkostet bok hvor den ortodokse bilde-tradisjonen presenteres, men ut fra Monika Pohjanens egne ikoner.

Hun gir oss del i sin lange vandring med ikonkunsten, fra de enkle og ubehjelpelige forsøkene til sine siste med mer velutviklet og sikker penselføring. Det er en presentasjon hvor hun stiller frem sin sårbarhet og sine svakheter også, ikke bare det vellykkede. Nettopp derfor er det så verdifullt. Om vi i Skandinavia skal kunne utvikle en lokal ikonkunst som avspeiler vår karakter og mentalitet, slik det er i de gamle ortodokse landene, da må noen ta de første stegene. Ingen kommer oppover en stige, før noen har lagt de første trinnene som andre kan trække på for å komme videre. Det er dette Monika Pohjanen bl.a. gjør.

Mange av ikonene i boken avspeiler i sine farger og sin penselføring noe som kan oppfattes som nettopp Skandinavisk, selv om motivene er de tradisjonelle i ortodoks ikonkunst. Her finnes mangler og feil, men det gjør det også på de ikonene vi finner i de nevnte praktverkene fra Russland, Hellas og andre steder... Det er bare det at vi så lett ser over med de mangler og feil som finnes på gamle, antikke ikoner med tilstrekkelig patina, for de er lik som helliget av alderens tyngde og den sammenheng de finnes i. Noen setter opp "kanoniske" regler for hvordan ikonene skal være, som om det skulle dreie seg om matematisk dogmatikk.

Man påpeker feil i nye ikoner og krever at slik og slik må de være for å være "riktig kanoniske". Det ER ikke alltid slik at alle hellige personer har sine navn skrevet på ikonene, ikke heller på de gamle mestrenes verker; det er ikke slik at alle hellige personer må ha hver sin glorie på alle ikoner, slik er det ikke heller på alle de store mestrenes ikoner, helliget av elde og bruk.

Det er lett å bli smålig, å la seg henge opp i "petitesser" i stedet for å sette pris på at noen våger å ta de første stegene i all sin skrøpelighet.

Monika Pohjanens bok er en innføring i sider ved ikonkunsten gjennom hennes egne ikoner over ca 25 år. Hun gir et innledende kapittel om ikonene, deretter en serie ikoner medfølgende kort tekst med motiv fra Det gamle testamente, deretter fra Det nye testamentet, så ikoner under tittelen "Människan som ikon" – det er Kristus og helgenene, og avslutter med englene.

Hennes mann, f. Benedikt Pohjanen har et avsluttende kapittel, "Ikonenes ikon", av teologisk karakter. Boken er på 135 sider, stort format, med fargereproduksjoner på glanset papir.

Den kan anbefales.

f. Johannes

BEGIVENHETER I NORGE

To gledelige begivenheter fant sted helgen 6.-7. november:

INNVIELSEN AV KIRKEN
PÅ KLOSTERET I HURDAL

H E Erkebiskop Gabriel kom sammen med diakonen Athanase torsdag 4.nov. og ble ført til hl. Trifon Skita hvor de skulle bo.

Lørdag 6. november ble så den nye kirken "til ære for Den Hellige Treenighet og til minne om den hellige Trifon av Petshenga" på skitaen innviet i nærvære av et stort antall gjester (primært personer som på noe vis hadde bidratt til kirkebygget, samt menighetsråd, kirkekor og naboer). Konselebrerende presteskap var: Erkebiskop Gabriel, arkimandritt Johannes, igumen Dorothej, protogjerej Poul Sebbelov, hiero-

diakonene Serafim og Athanase. Etter Innvielsen ble den første liturgien feiret i den nye kirken. Deretter var det hyggelig samvær med mye god mat og drikke, musikk og taler. Programmet med avsluttet med allmenn parastos, ettersom det var Dimitrios-lørdagen

BISPEVISITAS I OSLO

Dagen etter ble det feiret biskopsliturgi i Hl. Nikolai kirke i Oslo. Konselebrerende presteskap var: Erkebiskop Gabriel, arkimandritt Johannes, arkimandritt Timotej, igumen Kliment, protosingel Vajko Spasojevic, protogjerej Poul Sebbelov og prest Olav P Lerseth, samt diakonene Serafim, Athanase og Lazarus Christensen. I løpet av liturgien ble den 39 årige georgiske Irakli Tsakadze ordinert til diakon (han har kone og tre barn) for tjeneste i "Guds Moders Beskyttelses me-

nighet" i København. For første gang lød bønner på georgisk i hl. Nikolai kirke. Etter liturgien var det atter god mat og drikke, litt musikk og mye prat.

Mandag reiste erkebiskopen og hans diakon tilbake til Paris.

PROSTIMØTE I STOCKHOLM

I forbindelse med H E erkebiskop Gabriels planlagte visitas i Kristi Förklarelses Församling i Stockholm på deres festdag "Kristi Förklarelse" 18. og 19. august, ble det invitert til et møte for Det Skandinaviske Prostiet. Presteskap, lesere, korledere og andre representanter for menigheter og kirkeforeninger ble invitert. Menigheten i Stockholm stilte lokaler til disposisjon, og tok ansvar for servering. Møtet fant sted 18. august og hadde tema: Den lokale
fortsetter neste side ▶

MENIGHETENS LIV

Dåp:	Dåp:	Dåp:	Ektevigsel:
David Polykarpov Fossdal, sønn av Helge Fossdal og Lidia Vatland Stavanger 5. sept.	Irina Shakirova (voksen) Oslo 14. okt.	Aleksey Matantsev (voksen) Oslo 17. okt.	Tetjana Lutsyk og Alexey Matantsev Oslo 31. okt.
Hallvard Lerseth, sønn av f. Olav P. og Mari Lerseth Oslo 12. sept.	Rebecca Laptas, datter av Costel Laptas og Andreea Terescenco Bygstad 16. okt.	Yolanda Weldeselassie, datter av Ghirmay Tesfay og Selamawit Berhe Oslo 24. okt.	Begravelse Sunniva T Esslin, Hokksund f: 15.12.1926 – d: 16.10.2010 Haug kirke 26. okt.
Delia Mussie, datter av Mussie Berhe og Semhar Abraham Oslo 19. sept.	Sador Berhe, datter av Berhe Teclé og Akberet Yohannes Oslo 17. okt.	Christopher Moi, sønn av Stavroula Sotiropoulou og Bjarne Moi Stavanger 13. nov.	

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

GIVERE TIL HL. NIKOLAI MENIGHET får skattefradrag for gaver til menighetens konto.

Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis. Man får skattefradrag på gaver fra 500kr til 12000kr i løpet av et år (gaver innbetalt innen 31. des. får fradrag på skatten for i år!)

U nasem crkvenom listu smo ranije informisali, da ce pravoslavna Crkva "Sveti Nikola" u Oslu da se renovira. Ako neko zeli da prilozu za to, moze da uplati na broj racuna 2050.03.19357 ili konto nr. 0532.1267426 sa oznakom za "kirkebygg". Poklon za Crkvu se moze odbiti od poreske osnovice. Prema norveskom zakonu o porezu, privatna lica kao i firme imaju pravo na umanjenje poreza za poklon cerkvama.

Pravoslavna Crkva "Sveti Nikola", vec, nekoliko godina ima pravo na odbijanje od poreza za poklonodavce. Prilozu koje dobijamo se registruju na ime, adresu, personalni broj ili broj firme, i to se prijavljuje poreskoj upravi.

Poklonodavcima automatski bude smanjena poreska osnovica za poklonjenu sumu. Ovo se odnosi na priloge od 500 N.kr. do 12000 n.kr.godisjne. Svi novcani prilozu koji budu uplaceni na racun Crkve do 31. decembra ove godine, daju pravo na umanjeni porez za 2010 godinu. Vas poklon za Crkvu "Sveti Nikola" u Oslu, ce vam na taj nacin umanjiti porez. (Ukoliko neko ne zeli da iskoristi ova prava, a zeli da da prilog moze da nas obavesti ili prilozu poklon anonimno). Zahvalni za sve priloge koji ce ulepsati nasu pravoslavnu Crkvu "Sveti Nikola" u Oslu.

Srdacan pozdrav otac Johannes

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO 0532 1267426 / 205003 19357 SIDEN SIST:

NN 850 Th. Stange 800 Alex Semakoff 200 Kristin Holm 300 Jon Wetlesen 2000 Liljana Hovstø 1900
Thomas Såheim 1300 Julia Chaffin 1200 Nina Kojgorodova 600 Dag Markeng 3000 Sarita Jankovska 400
OG Svele 1500 Kjetil Jikiun 1500 I J Enger 1500 Ionel Radu 1500 Zinaida Klepp 500 Lonni Lepp 500
Radinka Nikolovska 2000 Nina Moflag 2000 Hylland Munkelyd 500 Maria Nilsen 300 Ludmila Mobeck 1000
Kira Holmsen 100 Ragnh. Hestenes 300 Dusanka Kovacevic 200 Vasile Dutu 500 Manjana Kvalheim 200
Alexandra Leontieva 1000 Mari Lerseth 1000 Anastasia Kornev 2000 Predrag Markanovic 700
Toska og Eilert Struksnes 1000 Sturl Olsen 1200 Shirair Matiosian 300 Tatiana Gladilin 300
Zorica Ranisavljevic 2000 Pirichat Panya 200 Peter Svele 500 A R Braathen 100 Andrej Zaborudajev 1000
Anita Zvolinschi 500 Martinus Hauglid 1500 Marianne Ibsen 2000 Nina Gjermundsen 800 Ghirmay Tesfay 500

GAVER TIL KIRKEN I PÅ SKITAEN I HURDAL PÅ KONTO 2050.09.11884:

Jon louis Wetlesen 1600 Sturla Olsen 1100 Peter Svele 200 Inger Johanne Nilssen 1000
Izabela Pandelidi 300 Elisabeth Dahlberg 500 Zaid Kaleab 500

Hjertelig takk for alle bidrag!

ortodokse kirke. Erkebiskop Gabriel hadde innledningsforedrag og deretter fulgte en god diskusjon. Dette er andre gang vi har Prostimøte, og det første fant også sted i Stockholm. Dagen etter var det høytidelig liturgi,

hvor bl.a to personer ble innviet til lesere: Juri Gourman (*Stockholm*) og Petros Petterson (*Göteborg*) og proto-singel Emilijan Mrdja (*København*) ble opphøyet til igumen. Fredagen 20.aug. reiste erkebiskopen

og andre til Vavd, ca 2 t. med bil nord for Stockholm. Der besøkte vi Korsoppføyselsens skita, og møtte sr. Ioanna som bor der. Vi ble vel tatt i mot og fikk innføring i de forskjellige sidene av skitaens virksomhet.

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

PREDIKAN

av Metropolit Antony (Bloom), 18. dec. 1983

GLÄDJEN EDER!

Det fanns så mycket glädje och livlig tacksamhet runt Kristus. När vi läser evangeliet ser vi på varje sida, på varje rad, hur Guds ömhet, Guds kärlek och nåd gjuts ut på vår syndiga, kalla och plågade värld; vi ser hur genom Kristus Gud söker envar vilkens själ är nedtyngd och förmörkad av synd, dem som inte längre kan bära vikten av sina egna liv, det må vara av sjukdom eller någon annan orsak. Så snart Kristus kommer in i en persons liv börjar det livet bubbla av glädje, med nytt hopp, med tro inte bara på Gud utan på den personen själv, på människan, på livet. Och hur förvränger vi inte evangeliets budskap och ord när vi koncentrerar vårt liv på ett sökande efter vad som är mörkast och syndigast i oss själva, vad som är oss ovärdigt, ovärdigt människor, ovärdigt Gud, under förevändning att göra oss värdiga vår Lärare och Frälsare.

Glädje var hallstämpeln på den kristna komuniteten vid tiden för evangeliet, glädje och tacksamhet, glädje över detta att Gud så älskade världen att Han inte bara skapade den utan sände Sin Enfödde Son in i denna värld – inte för att döma den men för att frälsa den. Vi är frälsta, världen är frälst genom Guds kärlek; och vi måste göra denna frälsning till vår egen genom tacksamhet, som

Ikonen för vår Frälsare Jesu Kristi födelse.

måste uttryckas inte endast i ord, inte endast genom ett mjukt hjärta och glädjetårar utan i det slags liv, om man kan uttrycka det så, som skulle trösta Fadren för att Han gav Sin Son till att dö för oss, som skulle glädja Hans hjärta i kunskapen att Denne inte levde och undervisade förgäves, att Han inte led och dog förgäves, att Hans kärlek, utguten över våra liv, bildar grunden för vårt hopp, vår glädje och vår visshet om frälsningen.

Då vi närmar oss den festliga tiden för Inkarnationen, Frälsarens födelse, så låt oss lära oss att glädjas. Låt

oss se på våra liv på ett nytt sätt; låt oss erinra oss hur mycket nåd, ömhet och kärlek, hur mycket kärlek Han slösat på oss, både kroppsligen och andligen, de många vänner som älskar oss, föräldrarna som skyddar oss, även om de inte längre finns här i världen. Så mycket har givits oss av jordiska välsignelser, och det himmelska gjuts in i våra liv och gör redan jorden till begynnelsen av himlen, tiden till begynnelsen av evigheten och vårt nuvarande liv till begynnelsen av det eviga.

Låt oss lära oss denna glädje, för mycket snart skal vi stå inför krubban i vilken Herren ligger; vi skall se vad Guds kärlek är – ömtålig, försvarslös, sårbar, utgivande sig gränslöst och utan att göra motstånd – om vi bara tar emot den, om bara nytt liv och ny glädje kan skjuta upp för oss. Låt oss tänka på Guds kärlek och detta att ingen makt kan besegra den; det var inte förgäves den Hel. Paulus sade att inget kan rycka oss från Guds hand, skilja oss från himmelsk kärlek. Låt oss lära oss att glädjas, och att från djupet av denna glädje bygga ett liv som är ren tacksamhet, om nödvändigt offrande sig, men alltid fullt av glädje.

Amen.

*Övers. från engelska
av f. Bengt Hagström*

MANGE TAKK TIL ALLE SOM BIDROG TIL OG VAR MED PÅ FEIRINGEN AV MITT 30-ÅRS JUBILEUM
SOM PREST OG LEDER FOR HL. NIKOLAI MENIGHET (1980-2010) 7. NOVEMBER.

f. Johannes

MANGE TAKK OGSÅ TIL DERE SOM HAR BIDRATT TIL OG TOK DEL I FESTLIGHETENE PÅ "HL. TRIFON SKITA"
I HURDAL 6. NOVEMBER DA H E ERKEBISKOP GABRIEL INNVIET VÅR NYE KIRKE!

f. Johannes og f. Serafim